

gingen. Ofschoon de naam van de ziekte reeds aangeeft, dat zij bij voorkeur bij kinderen optreedt, verschoont zij ook volwassenen niet, en juist zijn het veelal personen, die met paarden, of vee in contact komen.

De zaak is van genoeg belang om ook in ons land op het voorkomen van gencemde vlieg te letten, vooral in verband met het voorkomen van de gevreesde ziekte, en verder de steek van deze vlieg niet als iets zonder verdere beteekenis te beschouwen.

Tot slot wèk ik alle collega's entomologen op, de vlieg zooveel mogelijk te vangen, en levend, of in alcohol geconserveerd, op te zenden aan Dr. H. G. RINGELING, Gemeentelijke gezondheidsdienst, Amsterdam, daarbij vangtijd en vangplaats niet te vergeten.

Amsterdam.

D. MAC GILLAVRY.

Acarologische Aanteekeningen XLII.

Parasitus mustelorum Oudms.

Deze soort wordt door BERLESE (Monografia del Genere »Gamusus«, p. 152) ten onrechte *intermedius* Berl. genoemd. De eerste diagnose verscheen van mijne hand, onder den naam van *mustelorum*, in de Entomologische Berichten, v. 1, No. 12, p. 85, 17 Juli 1903, terwijl de naam van *intermedius* aan deze soort door BERLESE gegeven werd in »Redia«, 1904, p. 240, December 1903.

Eugamusus immundus nov. nom.

Den 17^{en} Juli 1903 beschreef ik eene soort van »Gamusus«, onder den naam van *Parasitus tricuspидatus*, in de Entomologische Berichten, v. 1, No. 12, p. 86. — Ik bemerk nu, dat

KRAMER reeds in 1876 eene geheel andere soort *Gamasus tricuspидatus* doopte (*Archiv für Naturgeschichte*, 1876. p. 75, 90, t. 5, f. 13). — De naam, door mij gegeven, moet dus veranderd worden. Nu heeft deze soort de eigenschap van onrein te zijn: allerlei detritus kleeft aan het lichaam, zoodat men met moeite onder den prepareermikroskoop het dier van deze onreinheid tracht te ontdoen, wat nooit geheel gelukt. Mij dunkt, de naam van *immundus* is goed gekozen. — Inmiddels in de soort in het genus *Eugamasus* ondergebracht, zoodat zij thans heet *Eugamasus immundus* Oudms. 1912, syn.: *Parasitus tricuspидatus* Oudms. 1903, non Kram. 1876.

Eugamasus oudemansi Berl.

Onder eenige deutonymphae masculinae (zie *Ent. Ber.* v. 3, No. 65, p. 243) vond ik een exemplaar, waarvan de middelspits van het epistoom, die toch al zoo breed is, ballonachtig opgeblazen is; een zeer zonderlinge aberratie!

Gamasellus spalacis nov. nom.

Onder den naam van *Parasitus spinipes* beschreef ik in het *Tijdschrift voor Entomologie*, v. 45, Verslagen, p. 50, 11 Nov. 1902, en in het *Tijdschr. der Nederl. Dierk. Vereen.*, ser. 2, v. 8, p. 79, t. 5, f. 15—17, 10 Dec. 1903, een ♂ »Gamaside«, die niet behoort bij de Nympha, door C. L. Koch *Gamasus spinipes* genoemd. De naam, door mij gegeven, moet dus veranderd worden. Daar het individu in een nest van *Talpa europaea* L. gevonden werd, is de naam *spalacis* kenmerkend. Inmiddels is de soort overgebracht geworden in het genus *Gamasellus*, zoodat zij thans heet *Gamasellus spalacis* Oudms. 1912; syn.: *Parasitus spinipes* Oudms. 1902, non Koch 1841.

Androlaelaps pilifer Oudms.

In de Entomol. Berichten, v. 3, No. 64, p. 231, 1 Maart 1912, beschreef ik eene »*Hypoaspis*« ♀ onder den naam van *Hypoaspis laevis* Mich. var. *pilifer*, nov. var. — Op p. 245 van hetzelfde tijdschrift deelde ik mede, ook 2 ♂ onderzocht te hebben, en dat de soort verwant is aan *hermaphrodita* Berl. — Bij nader onderzoek blijkt mij, dat de door mij beschreven vorm geen variëteit van *laevis* Mich. kan zijn, maar eene goede soort vertegenwoordigt, die dus den speciesnaam van *pilifer* moet dragen, en in het genus (of subgenus) *Androlaelaps* thuishoort, daar zoowel het ♂ als het ♀ sporen dragen aan femur II en genu II (niet, zocals op p. 231 staat femur I en genu I!).

Laelaps agilis Koch en *hilaris* Koch.

Koch beschreef in 1836 twee soorten, *Laelaps agilis* (Deutschl. Crust. Myr. u. Arachn., Heft 4, No. 19) en *L. hilaris* (Heft 4, No. 20), die later uit onkunde vereenigd werden tot ééne soort. Zoo noemt BERLESE de *agilis* »*agilis adulti dentonympha*« en de *hilaris* »*agilis tritonympha*«, geeft dezen laatsten vorm zelfs den naam van *echidninus*! Het zijn werkelijk twee goede soorten, waarvan de ♂ uitvoerig door mij beschreven en afgebeeld zijn: Tijdschr. d. Ned. Dierk. Ver. ser. 2, v. 7, p. 287—289, t. 8, f. 9—13.

Genus *Dolaea* nov. nom.

In 1901 doopte ik een nieuw genus met den naam van *Greenia*, naar den ontdekker van de merkwaardige symbiose van eene houtbij, *Coptorthosoma*, en eene mijt. Daar de naam *Greenia* reeds in 1896 door KIRBY aan Insecten gegeven was, werd de naam veranderd in *Greeniella*. Maar ik vind nu, dat

Greeniella reeds in 1900 door COCKERELL aan Insecten gegeven is, en stel daarom voor, het genus voor de tweede maal te herdoopen en het *Dolaea* te noemen.

J. DOLAEUS publiceerde in 1689 zijne *Encyclopaedia chirurgica rationalis*, en schreef in Lib. VII, cap. 1, p. 1528 over de *siro*, *siren*, *ciro*, of *chiro*, waarmee hij bedoelde de *Acarus siro*, de schurftmijt.

Cheletomimus berlesii Oudms.

In 1904 gaf ik aan *Cheletes ornatus* Berl. 1886, non Can. et Fanz. 1877, den naam van *Cheletes berlesii* nov. nom. (Entom. Ber. v. 1, No. 17, p. 154). In 1907 verplaatste ik de soort in het genus *Cheletomimus*, en noemde haar toen weer *Cheletomimus ornatus* (Berl.) (Mém. Soc. Zool. France, v. 19, p. 136). — Deze handelwijze is volgens de Internationale Nomenclatuurregels niet geoorloofd. De soort moet heeten, zooals aan het hoofd van dit stukje te lezen staat.

Bryobia ribis Thomas.

Door de welwillendheid van het Instituut voor Phytopathologie te Wageningen ben ik in staat, hier weer eene synonymische kwestie op te lossen. Niet alleen kreeg ik vier verschillende over bovengenoemde soort (?) gepubliceerde artikelen ter inzage, maar het verschaftte mij ook in alcohol geprepareerd materiaal ter onderzoeking.

Het oorspronkelijke artikel van THOMAS in Wittmack's *Gartenflora* 1894, waarin de afbeeldingen voorkomen, heb ik nooit machtig kunnen worden, en kon het Instituut mij ook niet verschaffen. Deze afbeeldingen zijn echter overgenomen in deel III van SORAUER'S *Handbuch der Pflanzenkrankheiten*, bewerkt door L. REH, blz. 89—92, welke ik ontving. Onmiddellijk herkende ik de mij zoo wèl bekende *Bryobia*

cristata (Dugès), (syn.: *praetiosa* en *gloriosa* Koch). Voorzichtigheid is bij het beoordeelen van kleine figuren geboden; dus onderzocht ik het mij toegezonden materiaal minutieus, en vond terstond bevestiging van mijn vermoeden, dat *ribis* tot de synonymen van *cristata* behoort gerekend te worden. Ik heb van het materiaal preparaten gemaakt; ieder acaroloog kan zich nu van de gegrondheid mijner zienswijze overtuigen.

Achorolophus opilionis O. F. Müll.

O. F. MÜLLER vermeldt in zijn *Zoologiae Danicae Prodrromus*, 1776, p. 185, een *Pediculus opilionis*, waaraan hij de volgende diagnose toevoegt: »coccineus abdomine ovato; serie duplici punctorum impressorum«.

Met deze beschrijving kan geen andere diersoort bedoeld zijn dan de twee jaren later door DE GEER beschrevene »*Acarus phalangii*, ovatus ruber, rostro porrecto, pedibus longioribus«. In zijne beschrijving komen de volgende woorden voor, die op de kuiltjes wijzen, waarvan O. F. MÜLLER spreekt: »La peau qui couvre le corps et qui est souple, est ordinairement bien tendue et luisante, mais quelque fois la Mitte la fronte et la ride dans plusieurs endroits«.

Gedeeltelijk heeft O. F. MÜLLER gelijk: de kuiltjes vormen twee overlansche rijen; gedeeltelijk ook DE GEER, want ze verschijnen alleen door contractie der dorso-ventraal verloopende ademhaling-spiereu.

Er is geen twijfel aan: uit prioriteitsgronden verdient de soortnaam *opilionis* de voorkeur boven *phalangii*.

A o ù t a t s.

In mijn werk: »Die bis jetzt bekannten Larven von Thrombidiidae und Erythraeidae, mit besonderer Berücksichtigung der für den

Menschen schädlichen Arten (Zool. Jahrb. Suppl. XIV, p. 1—230), noemde ik 50 triviaal-namen door het landvolk aan bovengenoemde lastige, jeukveroorzakende larven gegeven. Tot mijn verwondering ontdekte ik onlangs, dat de in Frankrijk zeer veel gebruikte naam »a o û t a t s«. door mij in het geheel niet vermeld is!

Twee rectificaties

in HANS VOIGTS und A. C. OUDEMANS'

Zur Kenntniss der Milben-Fauna von Bremen.

Toevallig ontmoet ik daar in bovengenoemd artikel twee onjuistheden in de systematische opsomming der Bremer Acari.

In de *Abhandlungen des Naturhistorischen Vereins in Bremen*, 1904, Bd. XVIII, Heft 1, p. 208 en 246 staat, dat op *Athous haemorrhoidalis* (een Elateride) de larve van *Belaustium murorum* gevonden werd. Hiervoor leze men: de larve van *Achorolophus ignotus* (Oudms.). — Wel werd een ♀ ex. van *Belaustium murorum* (Herm.) bij Bremen onder steenen gevonden.

Op blz. 207 vindt men vermeld de Acari, gevonden op *Mus minutus*, aldus: *Laelaps agilis* C. L. Koch [Nest], *Liponyssus chelophorus* Oudms. [Nest], *cadaverum* (Schrk.) [Nest]. Hiervoor leze men: *Glycyphagus cadaverum* (Schrk.).

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Twee nieuwe vindplaatsen van zeldzame Nederlandsche Odonaten.

Wanneer men de lijst van *Odonaten* inziet in deel 32 van het *Tijdschrift voor Entomologie* samengesteld door H. ALBARDA, dan blijken er 53 inlandsche soorten te zijn.